

Wojciech Wiesner*, Tomasz Kuboth
AKADEMIA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO WE WROCŁAWIU

ADAPTACYJNE FUNKCJE OBOZU DUSZPASTERSTW AKADEMICKICH W BIAŁYM DUNAJCU

Abstract

Adaptive functions of the university ministry camp in Biały Dunajec

The year 2014 saw another edition of the camp of university ministries from Wrocław and Opole, held in Biały Dunajec. The camp featured over 600 participants from 14 university ministries. The main purpose of the camp was to promote the idea of active leisure in the spirit of Christianity and to prepare students for life at the university and university ministries. Among the important forms of achieving the purpose, in addition to religious practices, were leisure activities and mountain tourism. The main research question asked in the paper stems from the need to verify the effectiveness of implementing the camp programme assumptions. The authors applied the diagnostic survey method and carried out an analysis of the available source documents. The article also contains information about the valuable educational initiative addressed to Wrocław students.

Key words: university ministry, tourism and recreation, organisation of leisure time

Słowa kluczowe: duszpasterstwo akademickie, turystyka i rekreacja, organizacja czasu wolnego

WPROWADZENIE

W 2014 r. odbyła się 31. edycja Obozu Adaptacyjnego Duszpasterstw Akademickich Wrocławia i Opola w Białym Dunajcu. W obozie uczestniczyło ponad 600 osób z 14 duszpasterstw akademickich. Odpowiedzialny za organizację obozu był Tomasz Kuboth, wówczas student Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu. Główny cel obozu stanowiło propagowanie idei aktywnego spędzania czasu wolnego w duchu religii chrześcijańskiej, a poza tym wszechstronne przystosowanie studentów do życia w środowiskach akademickich i duszpasterskich. Jedną z ważnych form realizacji założonego celu, oprócz praktyk religijnych (codzienna modlitwa, udział w mszach świętych), była rekreacja i turystyka górską.

Pomysł na zorganizowanie przez duszpasterstwa akademickie obozu adaptacyjnego dla studentów zrodził się około 1983 r. w kręgach związanych z o. Ludwikiem Wiśniewskim i Duszpasterstwem Akademickim

„Dominik”. Była to odpowiedź na obozy organizowane przez Socjalistyczny Związek Studentów Polskich. Nowa idea została przedstawiona innym ośrodkom w ramach Międzyośrodkowej Rady Duszpasterstw Akademickich – organu zrzeszającego wrocławskie duszpasterstwa we wspólnych inicjatywach. Już w następnym roku odbył się pierwszy obóz, który zgromadził około 100 studentów. Za organizację tego wydarzenia odpowiedzialne były, poza DA Dominik, m.in. Duszpasterstwo Akademickie Porcjunkula, Maciejówka i 4. Obóz, za namową o. Wiśniewskiego, odbył się w Małym Cichym, ale już kolejna jego edycja miała miejsce w Białym Dunajcu i zgromadziła około 150 osób. Od tego czasu kolejne edycje obozu zrzeszają w Białym Dunajcu coraz więcej duszpasterstw i coraz więcej młodych ludzi.

Główne pytanie badawcze postawione w niniejszej pracy wynika z potrzeby sprawdzenia skuteczności realizacji założeń programowych obozu. Czy i w jakim stopniu 31. Obóz Adaptacyjny Duszpasterstw Akademickich Wrocławia i Opola w Białym Dunajcu spełnił swoją funkcję adaptacyjną? Czy wpłynął na rozwój formacji duchowej

* Autor korespondencyjny

i aktywność w działaniu w duszpasterstwie? Czy pomógł uczestnikom w przystosowaniu się do życia w środowiskach akademickich? Czy uczestnictwo w obozie zmieniło motywację do uprawiania turystyki i rekreacji górskiej?

CEL BADAŃ

Celem niniejszego opracowania jest poznanie opinii uczestników 31. Obozu Adaptacyjnego Duszpasterstw Akademickich Wrocławia i Opola w Białym Dunajcu z 2014 r. na temat wartości związanych z pobytem na obozie. Autorzy zamierzali także zaprezentować tę wartościową inicjatywę realizowaną w środowisku wrocławskich studentów.

W badaniach zastosowano metodę sondażu diagnostycznego oraz analizę dostępnych dokumentów źródłowych. Dodatkowo wykorzystano informacje z 4-letnich doświadczeń Tomasza Kubotha, szefa obozu w 2014 r.

ZAŁOŻENIA IDEOWE DUSZPASTERSTWA AKADEMICKIEGO

Duszpasterstwo akademickie stanowi „formę działalności umożliwiającej skoordynowanie studiów i wszelkiej aktywności akademickiej z zasadami religijnymi i moralnymi, ponadto wspomaga przygotowanie do aktywnego uczestnictwa w życiu Kościoła. Chodzi tu o realizację zadania integracji życia z wiarą, którego znaczenie trudno przecenić” (Michalski 2009, s. 41). Jan Paweł II (1990, pkt 41) w Konstytucji Apostolskiej *Ex corde Ecclesiae* napisał: „Duszpasterstwo uniwersyteckie jest niezastąpioną formą działalności, dzięki której studenci katoliccy, wypełniając swe przyrzeczenia chrześcijańskie, mogą przygotowywać się do aktywnego uczestnictwa w życiu Kościoła. Duszpasterstwo może przyczynić się do rozwijania i umacniania autentycznego szacunku dla wartości małżeństwa i życia rodzinnego, wspierać powołania do kapłaństwa i życia zakonnego, pobudzać chrześcijańskie zaangażowanie ludzi świeckich i przenikać wszystkie formy działalności duchem Ewangelii”.

Według Przybeckiego (1999, s. 20) „powszechnym żywym związkiem Kościoła ze środowiskiem uniwersyteckim jest jego podstawowa misja ewangelizacyjna”, która wyraża się w „ewangelizacji kultury oraz inkulturacji Ewangelii” jako najgłębszych formach głoszenia Ewangelii. Wynikają z tego cele duszpasterstwa akademickiego, określone w Statucie Duszpasterstwa Akademickiego jako „zapewnienie młodzieży studiującej i pracownikom wyższych uczelni należytej nowoczesnej posługi duszpasterskiej i pomocy w realizacji zasad Ewangelii w życiu prywatnym i społecznym” (Informator Duszpasterstwa... 2000, s. 8).

ZAŁOŻENIA PROGRAMOWE FORMUŁY OBOZU DUSZPASTERSTW AKADEMICKICH

Turystyczne obozy adaptacyjne stanowią formułę rozwijającą i uzupełniającą misję duszpasterstw akademickich. Jak głosi paragraf 3 rozdziału 1 Regulaminu Obozu Adaptacyjnego Duszpasterstw Akademickich Wrocławia i Opola w Białym Dunajcu, „organizatorzy Obozu, wypełniając swoje obowiązki, kierują się zasadami Ewangelii i nauką Kościoła Katolickiego” (Regulamin...). Obozy organizowane są przez studentów i dla studentów, a duszpasterze pełnią w całym procesie rolę doradczą i opiekuńczą, zachowując jednocześnie możliwość głębokiej ingerencji w sprawy duchowe, kadrowe i organizacyjne. Cele i zadania obozu można ująć w pięciu punktach:

- 1) propagowanie aktywnego spędzania czasu wolnego w duchu religii chrześcijańskiej;
- 2) ułatwianie nowym studentom adaptacji do środowisk duszpasterskich i akademickich;
- 3) budowanie jedności między duszpasterstwami akademickimi Wrocławia i Opola;
- 4) tworzenie więzi społecznych ze studentami innych środowisk;
- 5) uprawianie rekreacji ruchowej i turystyki górskiej (Regulamin..., rozdz. 2, § 4).

Powyższe zadania realizowane są poprzez uczestnictwo w codziennych mszach świętych oraz wspólnej modlitwie, organizowanie ogólnoobozowych imprez kulturalnych i pa-

neli dyskusyjnych oraz uprawianie turystyki górskiej (Regulamin..., rozdz. 2, § 5).

Większość mszy obozowych była sprawowana wspólnie przez wszystkich duszpasterzy w Białym Dunajcu w kościele parafialnym pod wezwaniem Matki Bożej Królowej Aniołów, jednakże trzy razy każde duszpasterstwo odbywało mszę świętą samodzielnie, z czego dwa razy w plenerze (najczęściej w Tatrach), a raz we własnym pensjonacie. Charakter modlitw był zróżnicowany i opierał się na śpiewie, medytacji, nauczaniu duszpasterzy, rozważaniu Pisma Świętego, modlitwach tradycyjnych i in.

Grupowe wycieczki górskie koordynowali tzw. turystyczni, czyli osoby, które miały za zadanie zadbać o dojazd na miejsce startowe szlaku i bezpieczne jego pokonanie, stać na straży zachowania zgodnego z zasadami obowiązującymi w parku narodowym, a także zatroszczyć się o integrację grupy w drodze. Uczestnicy mieli możliwość zapisu na dowolną trasę, jednak maksymalna liczba osób w każdej z grup wynosiła 10. Każdy mógł odbyć wycieczkę aż 10 razy. Dzięki porozumieniu z Tatrzańskim Parkiem Narodowym (TPN) udało się podczas trwania obozu zaangażować obozowiczów w program „Wolontariat dla Tatr”. Zadania wypełniane w tym programie polegały na sprzątaniu szlaków oraz grabieniu skoszonych przez pracowników parku polan. Dzięki temu pracownicy TPN przeprowadzili szkolenie dla „turystycznych” z zakresu ochrony przyrody i jej udostępniania w Tatrach oraz pomogli przy organizacji szkolenia z pierwszej pomocy prowadzonego przez TOPR.

O zapewnienie atrakcyjnego spędzania czasu na obozie dbali tzw. kulturalni. W tym celu przygotowali propozycje wspólnego spędzania wolnych wieczorów. Na ten czas przewidzieli wiele zabaw integracyjnych i gier tematycznych. Zapewniali także odpowiednie przybory do tych imprez. Istotnymi elementami obozowej integracji były zabawy taneczne, rozgrywki w koszykówce i siatkówce, Bieg Otrzęsinowy, Dzień Otwartych Chałup oraz Festiwal Piosenki Wszelakiej.

Festiwal Piosenki Wszelakiej to impreza, która zgromadziła wszystkich uczestników obozu w jednym miejscu. W trakcie festiwalu

duszpasterstwa prezentowały swoje piosenki w kolejności losowej, a jury przyznawało punkty. Przygotowanie tekstu piosenki, choreografii występu, melodii i scenografii angażowało rzesze uczestników, którzy odnajdowali się w działalności artystycznej.

Nieodłącznym elementem i prawdopodobnie największą atrakcją obozu jest miejsce, w którym się odbywa. Uczestnicy zakwaterowani byli w podhalańskiej miejscowości Biały Dunajec, a w trakcie obozu dziesięciokrotnie mieli możliwość wybrać się na wędrówkę w Tatrzy.

PRZEDMIOT BADAŃ

Badaniami objęto uczestników 31. Obozu Adaptacyjnego Duszpasterstw Akademickich Wrocławia i Opola w Białym Dunajcu, który odbył się w dniach 3–17.09.2014 r. Byli to studenci wrocławskich, opolskich, śląskich i wielkopolskich uczelni, a także absolwenci szkół średnich ubiegający się o przyjęcie na studia. Wrocław jest jednym z najliczniejszych ośrodków akademickich w Polsce. W samym Wrocławiu studiuje 126 tys. osób na 24 uczelniach wyższych. Pod względem liczby studentów Wrocław zajmuje trzecie miejsce po Warszawie i Krakowie (Invest in Wrocław...). Największymi uczelniami we Wrocławiu są Politechnika Wrocławska oraz Uniwersytet Wrocłowski.

Podczas obozu studenci zrzeszeni byli w wymienionych wyżej duszpasterstwach (tab. 1). Każde duszpasterstwo zamieszkiwało osobny pensjonat, dzięki czemu na czas obozu duszpasterstwa zmieniły się w tzw. chaty. Obozy zarządzane były w ramach struktury organizacyjnej, na którą składała się kadra główna (szef obozu, szef turystycznych, szef kulturalnych, kwatermistrz obozu, rzecznik prasowy obozu) oraz szefowie chat – w sumie około 20 osób. Każda chata miała na obozie dużą autonomię, wynikającą z osobnego miejsca zamieszkania oraz samostanowienia o sposobie spędzania dni w ramach własnego programu.

Omawiany 31. Obóz Adaptacyjny Duszpasterstw Akademickich Wrocławia i Opola w Białym Dunajcu zgromadził 628 osób.

Tab. 1. Zestawienie duszpasterstw akademickich uczestniczących w 31. Obozie Adaptacyjnym w Białym Dunajcu

Nazwa duszpasterstwa	Duszpasterze	Zgromadzenie	Formacja	Charakterystyczne inicjatywy
Antoni	o. Mariusz Linik	franciszkanie	Seminarium Odnowy Wiary w Duchu Świętym, krąg biblijny	Grupa Dobrego Łotra, koncerty „Ocalić od zapomnienia”
Dach	dk. Leszek Wilczak	jezuici	rozważanie Pisma Świętego, grupy dzielenia	kurs liderów
Dominik	o. Marcin Jeleń o. Wojciech Delik	dominikanie	udział w spotkaniach w duszpasterstwie (Cogito, Credo, Ecce homo)	katechezy dla przygotowujących się do chrztu i bierzmowania
Góra Świętej Anny	o. Kamil Tymecki o. Wiktor Lata	franciszkanie	spotkania w ramach RMF, rekolekcje na Górze Świętej Anny	Święto Młodzieży, Ewangeliczne Rozliczenie
Horeb	o. Dariusz Kowalczyk	salezianie	rozważanie Słowa Bożego	oratorium dziecięce – praca z dziećmi
Karmel	o. Krzysztof Piskorz	karmelici bosci	krąg biblijny, poznawanie żywotów świętych	adopcja Roseline Mukami
Maciejówka	ks. Mirosław Maliński ks. Bartłomiej Kot ks. Grzegorz Tabaka	księża diecezjalni	Ruch Światło-Życie	Akademia Intelaktu
Most	o. Paweł Kajl o. Marcin Tyszkiewicz	salezianie	odnowa w Duchu Świętym, Ruch Światło-Życie	spotkania z wychowankami Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego
Porcjunkula	o. Andrzej Łaniecki	franciszkanie	dzielenie Słowem Bożym, konferencje formacyjne	„Czarna 13” – grupa pieszej pielgrzymki do Częstochowy
Przystań	s. Małgorzata Cur	Zgromadzenie Sióstr Maryi Niepokalanej	rozważanie Słowa Bożego, spotkania poświęcone sakramentowi spowiedzi	modlitwa za maturzystów
Stygmatyk	o. Zygmunt Wantuch	kapucyni	wspólnotowe msze święte	modlitwy w intencjach powierzonych za pomocą strony sieci Web
Redemptor	o. Mariusz Simonicz	redemptoryści	grupa biblijna, żywy różaniec	„HDK Pijafka”
Wawrzyn	ks. Stanisław Orzechowski o. Piotr Bęza	księża diecezjalni, klaretyni	Seminarium Odnowy Wiary w Duchu Świętym, rozważanie Słowa Bożego	organizowanie Wrocławskiej Pieszej Pielgrzymki na Jasną Górę
Xaverianum	o. Jacek Drabik	jezuici	ćwiczenia duchowne św. Ignacego Loyoli	„Projekt FACET”, „Xaveriańskie BABECZKI”

Planowano objąć badaniem wszystkich uczestników. Jednak ze względów formalnych i obiektywnych w badaniu ostatecznie wzięło udział 244 uczestników obozu, w tym 155 kobiet i 89 mężczyzn. Prawie połowa respondentów, bo aż 112 osób, była na obozie w Białym Dunajcu po raz pierwszy.

Badani studiowali na wrocławskich i opolskich uczelniach i mieszcili się w przedziale wiekowym od 19 do 26 lat. Dominowali studenci Politechniki Wrocławskiej (45%). Drugą pod względem wielkości grupą respondentów byli studenci Uniwersytetu Wrocławskiego (58 osób, 24%). Do kategorii „inne” zaliczono wszystkie uczelnie, z których suma respondentów nie przekroczyła 10 osób. Składały się na nią: Akademia Wychowania Fizycznego, Uniwersytet Opolski, Akademia Muzyczna, Papieski Wydział Teologiczny, Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Łądowych, Państwowa Medyczna Wyższa Szkoła Zawodowa w Opolu, Wyższa Szkoła Bankowa w Opolu oraz Wyższa Szkoła Handlowa. Wśród badanych studentów przeważały osoby z pierwszych trzech lat studiów.

Badani zaznaczali, z którym duszpasterstwem spędzili obóz. Najliczniejsza była grupa Duszpasterstwa Akademickiego Wawrzyny (47 osób). Podział respondentów ze względu na duszpasterstwa w wysokim procencie odpowiada liczbie uczestników obozu w po-

szczególnych chatach (duszpasterstwach). Duszpasterstwo Akademickie Wawrzyny miało najliczniejsze grono uczestników na obozie. Silnie reprezentowane były też duszpasterstwa: Redemptor, Dominik i Most. Najmniejszymi duszpasterstwami były natomiast: Xaverianum, Horeb i Przysań (tab. 2).

METODY BADAŃ

W pracy wykorzystano metodę sondażu diagnostycznego oraz metodę badania dokumentów (Apanowicz 2002, Gruszczyński 2002, Siwiński i Tauber 2006). Metoda sondażu diagnostycznego techniką ankietowania jest odpowiednia do poznania opinii badanych. Kwestionariusz ankiety składał się z 38 pytań dotyczących czterech działów tematycznych (kontakty społeczne, studiowanie, duszpasterstwo, turystyka górską), a także obejmujących dane do metryczki. Kwestionariusz zawierał głównie pytania zamknięte jednokrotnego wyboru (dysjunktywne), kilka pytań półotwartych jednokrotnego lub wielokrotnego wyboru (koniunktywne), pytania-skale oraz jedno pytanie otwarte. Badania ankietowe zostały przeprowadzone drogą internetową za pomocą poczty elektronicznej oraz formularzy Google w dniach 03–17.03.2015 r.

Spośród materiałów wytworzonych na obozie w Białym Dunajcu analizie poddano regulamin obozu, sprawozdania oraz zestawienia statystyczne.

WYNIKI

Przystosowanie uczestników do życia w środowiskach akademickich

Z pewnością 31. Obóz Adaptacyjny Duszpasterstw Akademickich Wrocławia i Opola w Białym Dunajcu był dobrą okazją poznawania nowych osób. Taką opinię wyraziło aż 243 z 244 respondentów; 45% z nich poznało więcej niż 20 nowych osób. Z wypowiedzi badanych wyraźnie wynika zależność między liczbą zawieranych znajomości a liczbą mieszkańców poszczególnych chat. Duszpasterstwa bardziej kameralne, np. Przysań czy Stygmatyk, w oczywisty sposób nie stwa-

Tab. 2. Liczba badanych z podziałem na duszpasterstwa

Duszpasterstwo akademickie	Liczba respondentów	Udział [%]
Antoni	18	8
Dach	14	6
Dominik	25	10
Góra Świętej Anny	12	5
Horeb	10	4
Karmel	13	5
Maciejówka	18	7
Most	23	10
Porcjunkula	15	6
Przysań	8	3
Redemptor	26	11
Stygmatyk	12	5
Wawrzyny	47	19
Xaverianum	3	1
Suma	244	100

rzały szanse na zawieranie większej liczby znajomości. Według studentów uczestnictwo w obozie nie wpłynęło jednak zbyt mocno na budowanie trwałych relacji – ponad połowa respondentów nie kontynuowała znajomości po obozie, a niektórzy nie podtrzymywali żadnych relacji (14%).

Najbardziej otwarci na poznawanie nowych kolegów byli studenci pierwszego roku, najmniej – ostatniego. Jednocześnie wyniki potwierdziły największą otwartość osób z pierwszego roku studiów, gdyż wśród nich wystąpił największy odsetek pielęgnowania ponad pięciu relacji. Studenci pierwszego rocznika deklarowali potrzebę poznania podczas obozu ludzi studiujących na tej samej uczelni. Było to prawdopodobnie podyktowane chęcią podjęcia właściwych decyzji i wyborów związanych z przedmiotami, prowadzącymi zajęcia, egzaminami, kolokwiami, zaliczeniami, kołami naukowymi, konferencjami itp. – studenci wyższych lat są bardziej doświadczeni i mają ugruntowane kontakty na uczelniach; dlatego nie są tak jak młodszy koledzy umotywowani do zawierania nowych znajomości we wspomnianym celu.

Z wypowiedzi badanych uczestników obozu wynika jednak, że nowe kontakty i uzyskane informacje o zasadach panujących na uczelni (informacje takie otrzymało jedynie 60 osób) niewiele pomogły w przygotowaniu się do funkcjonowania w środowisku akademickim. Opinię taką wyraziło 65% respondentów spośród tej liczby.

Nieliczni respondenci stwierdzali, że odczuwali przed obozem obawę, czy spotkają się z akceptacją w nowej grupie społecznej. Dotyczyło to oczywiście studentów najmłodszych. Pozostali nie mieli takich obaw.

Przystosowanie uczestników do życia w środowiskach duszpasterskich

Zdaniem badanych 31. Obóz Adaptacyjny Duszpasterstw Akademickich Wrocławia i Opola w Białym Dunajcu był odpowiednim miejscem na poznanie ludzi zaangażowanych w akademicką działalność duszpasterską. Aż 204 (84%) uczestników stwierdziło, że kontakt z tymi osobami wpłynął pozytywnie lub bardzo pozytywnie na ich nastawienie do środowisk duszpasterstw akademickich. Zapoznanie się z ofertą duszpasterstwa na okres roku akademickiego zadeklarowało 231 (95%) studentów, z których 178 podjęło aktywne uczestnictwo w życiu duszpasterstwa (tab. 3). Wyniki wskazują, że osoby będące na obozie trzeci, czwarty lub piąty raz zaangażowały się bardziej niż te, które uczestniczyły w obozie dopiero po raz pierwszy lub drugi. Część respondentów (28%) została po obozie odpowiedzialna za jedną z tzw. diakonii w duszpasterstwie.

Impreza wpłynęła pozytywnie na postrzeganie Kościoła Katolickiego. Respondenci w większości odpowiadali, że ich stosunek do Kościoła nie zmienił się (108 osób) lub że zmienił się pozytywnie lub bardzo pozytywnie (razem 133) osoby. Respondenci zadeklarowali też, że przez udział w obozie pogłębiła się ich wiara (139 osób). Tylko 5 osób stwierdziło, że ich wiara osłabła, a pozostali uważali, że udział w obozie nie wpłynął w żaden sposób na ich wiarę.

Pozytywnie przedstawiają się również wyniki dotyczące wolontariatu. Dla prawie połowy badanych (44%) wpływ na bardziej pozytywne postrzeganie bezinteresowności miała obserwacja kadry obozowej; w przy-

Tab. 3. Sposoby zaangażowania się respondentów w życie duszpasterstwa akademickiego

Sposób zaangażowania się w duszpasterstwo	n	% (ze 178)
Zostałem odpowiedzialny za jedną z grup (diakonii)	50	28
Udzielam się w grupach działających w duszpasterstwie	68	38
Sporadycznie angażuję się w jakąś akcję	41	23
Przychodzę do duszpasterstwa częściej niż raz w tygodniu (bez aktywności)	12	7
Byłem zaangażowany wcześniej i nadal jestem	5	3
Inne formy zaangażowania	2	1
Respondenci niezaangażowani (odfiltrowani)	66	

padku pozostałej części nie występowała jednak taka zależność.

Można też zauważyć, że zdecydowanej większości respondentów (82%) fakt przebywania w grupie rówieśniczej ułatwiał uczestniczenie w duchowej części obozu. Marginalne są przypadki (3%), w których otoczenie to wpływało na respondentów negatywnie. Jako podsumowanie omawianego zagadnienia można przytoczyć pozytywną wypowiedź jednej z respondentek na temat duchowego aspektu obozu: „Dzięki uczestnikom uświadomiłam sobie siłę naszej wiary, modlitwy, odczułam jedność i podziw dla tak licznej rzeszy młodych ludzi świadomie wyznających swoją wiarę”.

Związek uczestnictwa w obozie z uprawianiem rekreacji i turystyki

Dzięki uczestnictwu w obozie wzrosła motywacja do uprawiania rekreacji górskiej wśród zdecydowanej większości respondentów. Choć większość uczestników obozu miała już wcześniej styczność z rekreacją górską, udział w obozie wiązał się dla nich (w szczególności dla mniej doświadczonych) z poszerzeniem wiedzy na temat środowiska górskiego oraz zagospodarowania turystycznego Tatr. Co więcej, wśród uczestników polepszyła się umiejętność przygotowania do wycieczki w góry w zakresie ekwipunku (85%), doboru trasy, zasad bezpieczeństwa oraz zachowania na obszarze chronionym. Najwięcej skorzystały osoby o mniejszym doświadczeniu w turystyce górskiej.

Jak pokazują wyniki badań, zdecydowana większość (77%) respondentów miała już okazję uczestniczyć w wędrowniczkach górskich kilka lub kilkanaście razy. Mniej doświadczeni respondenci, którzy byli w górach raz lub dwa, stanowili 14% ogółu; jedynie 9% wszystkich badanych nie uprawiało wcześniej turystyki górskiej. Aż 83% badanych twierdziła, że poszerzyła się ich wiedza dotycząca środowiska górskiego. Jeszcze więcej uczestników (96%) uważało, że uczestnictwo w obozie umożliwiło im poznanie zagospodarowania turystycznego polskich Tatr. Aż w 69% badani wskazali, że są w stanie lepiej lub zdecydowanie lepiej określić dla siebie dostępność rejonów górskich.

Analizując kolejne wyniki, trzeba zauważyć, że jedynie dla 17% badanych uczestnictwo w obozie nie zaowocowało wzrostem świadomości w dziedzinie bezpieczeństwa w górach; 83% respondentów wzrost ten zadeklarowało. Nieco gorzej prezentują się wyniki dotyczące znajomości reguł zachowania się na obszarze chronionym – aż 38% badanych stwierdziło brak zmian w tej dziedzinie. Spośród 244 respondentów 144, czyli 59% deklarowało, że ich wiedza wzrosła, ale w przypadku połowy tej grupy był to przyrost nieznaczny. Udział w obozie wpłynął na motywację do spędzania wolnego czasu w górach u 183 (75%) badanych – w przybliżeniu stała się ona „trochę większa” u 19%, „większa” u 28%, a „dużo większa” u 29%.

WNIOSKI

1. Osoby związane z duszpasterstwami akademickimi w trakcie 2 tygodni trwania obozu utworzyły wokół siebie krąg nowych znajomych. Zjawisko to było jednak tymczasowe i wiele nowych kontaktów koleżeńskich nie przetrwało dłużej niż do końca obozu. Podczas kolejnych edycji obozu należałoby się zastanowić nad formułą budowania głębszych relacji, w szczególności wśród najmłodszych uczestników.

2. Adaptacja do funkcjonowania w środowisku akademickim, która była jednym z celów obozu, nie została przez badanych potwierdzona. Prawdopodobnie uczestnicy nie odczuwali takiej potrzeby. Należy więc takie potrzeby zidentyfikować oraz ponownie sformułować cele i zadania obozu w tym zakresie.

3. Badani bardzo wysoko ocenili efekty procesu adaptacji do środowisk duszpasterskich. Uczestnicy obozu z chęcią włączyli się w sposób przeżywania wiary proponowany na obozie, co zaowocowało zarówno rozwojem duchowym, jak i późniejszym włączeniem się w struktury duszpasterstwa akademickiego.

4. Obóz przyczynił się również do wzrostu świadomości uczestników w zakresie turystyki górskiej. Respondenci stwierdzili, że zdobyli wiedzę i umiejętności potrzebne do organizowania wycieczek w Tatrach. Wzrosła

także ich motywacja do uprawiania tej formy aktywności ruchowej. Podkreśla się tu zasługi tzw. turystycznych, którzy otoczyli studentów opieką i umożliwili im spędzenie w górach mnóstwa czasu.

Podsumowując uzyskane wyniki, można stwierdzić, że 31. Obóz Adaptacyjny Duszpasterstw Akademickich Wrocławia i Opola w Białym Dunajcu był przede wszystkim miejscem spotkania z Bogiem i drugim człowiekiem oraz środkiem do pogłębiania wiary. Lokalizacja obozu oraz proponowane formy aktywności sprzyjały nabieraniu doświadczenia w wędrówkach górskich. Kwestie przystosowania do środowisk akademickich znalazły się na dalszym planie i nie były tak ważne dla uczestników.

BIBLIOGRAFIA

- Apanowicz J. (2002) *Metodologia ogólna*, Wydawnictwo Diecezji Pelplińskiej Bernardinum, Gdynia.
- Gruszczyński L. (2002) *Elementy metod i technik badań socjologicznych*, Śląskie Wydawnictwa Naukowe, Tychy.
- Informator Duszpasterstwa Akademickiego w Polsce 2000/2001 (2000), Sekretariat Ogólnopolskiego Kolegium Duszpasterzy Akademickich, Warszawa.
- Invest in Wrocław, Uniwersytety i studenci, <http://www.invest-in-wroclaw.pl/kluczowe-dane/edukacja-i-wiedza/uniwersytety-i-studenci> [dostęp: 15.05.2015].
- Jan Paweł II (1990) *Konstytucja Apostolska Ex corde Ecclesiae*.
- Michalski M. (2009) *Konstytucja Apostolska Ex corde Ecclesiae – aktualna propozycja dla świata akademickiego*, [w:] *Annales. Etyka w życiu gospodarczym*, 12 (1), 35–44, http://www.annalesonline.uni.lodz.pl/archiwum/2009/2009_01_michalski_35_44.pdf [dostęp: 15.04.2015].
- Przybecki A. (1999) *Między poczuciem zagrożenia a potrzebą obecności. Koncepcja duszpasterstwa akademickiego w Polsce po przełomie 1989 roku*, UAM, Wydział Teologiczny, Poznań.
- Regulamin Obozu Adaptacyjnego Duszpasterstw Akademickich Wrocławia i Opola w Białym Dunajcu*, zbiór własny.
- Siwiński W., Tauber R. (2006) *Metodologia badań naukowych*, WSHIG, Poznań.

Praca wpłynęła do Redakcji: 12.07.2015
Praca została przyjęta do druku: 02.09.2015

Adres do korespondencji:

Wojciech Wiesner
Katedra Rekreacji
Akademia Wychowania Fizycznego
al. I.J. Paderewskiego 35
51-612 Wrocław
e-mail: wojciech.wiesner@awf.wroc.pl